

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 4 lutego 1987 r.

Nr 2

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 9 — nr 1 z dnia 5. stycznia 1987 r. w sprawie okresowych ocen stanu zdrowia młodzieży 9
10 — nr 4 z dnia 12 stycznia 1987 r. w sprawie najniższego wynagrodzenia w uspołecznionych zakładach pracy 10

ZARZĄDZENIA:

- 11 — Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie jednolitych warunków gwarancyjnych dotyczących samochodów osobowych ogólnego przeznaczenia, samochodów specjalistycznych, motocykli oraz maszyn i sprzętu rolniczego, sprzedawanych przez jednostki uspołecznionego handlu detalicznego 10
12 — Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 stycznia 1987 r. zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu przeprowadzania przewodów doktorskich i habilitacyjnych oraz zakresu egzaminów doktorskich i kolokwium habilitacyjnych 15
13 — Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 stycznia 1987 r. w sprawie zasad prowadzenia studiów eksternistycznych w szkołach wyższych 16
14 — Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 23 grudnia 1986 r. w sprawie zniesienia ochrony obszarów uznanych za rezerwy przyrody 17
15 — Ministrów Przemysłu Chemicznego i Lekkiego oraz Komunikacji z dnia 29 grudnia 1986 r. w sprawie krajowych norm ubytków naturalnych paliw płynnych powstających podczas składowania, przyjmowania i wydawania oraz w transporcie samochodowym 17
16 — Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 12 grudnia 1986 r. w sprawie krajowych norm ubytków naturalnych niektórych artykułów rolno-spożywczych podczas przechowywania 22
17 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 listopada 1986 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polski Związek Niewidomych” 25
18 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 12 grudnia 1986 r. w sprawie ustalenia wzoru banknotu nominalnej wartości 10 000 złotych 32

9

UCHWAŁA Nr 1 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1987 r.

w sprawie okresowych ocen stanu zdrowia młodzieży.

Na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 1986 r. o zasadach udziału młodzieży w życiu państwowym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym kraju (Dz. U. Nr 21, poz. 108) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Okresowe oceny stanu zdrowia młodzieży są dokonywane co 5 lat i obejmują młodzież od 14 do 30 roku życia.

§ 2. Podstawą do dokonywania okresowych ocen stanu zdrowia młodzieży są wyniki badań lekarskich, przeprowadzanych w celu zapobiegania powstawaniu chorób lub ich leczenia.

§ 3. Okresowe oceny stanu zdrowia obejmują w szczególności ogólną ocenę zdrowia, z uwzględnieniem najczęściej występujących zaburzeń i odchyżeń w rozwoju psychofizycznym oraz chorób, ze wskazaniem uwarunkowań środowiskowych i zagrożeń zdrowotnych.

§ 4. 1. Okresowe oceny stanu zdrowia opracowuje i przedstawia Radzie Ministrów — Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

2. W ocenach, o których mowa w ust. 1, Minister Zdrowia i Opieki Społecznej uwzględnia wyniki ocen

stanu zdrowia młodzieży objętej opieką zakładów społecznej służby zdrowia podległych lub nadzorowanych przez Ministrów: Komunikacji, Obrony Narodowej, Sprawiedliwości oraz Spraw Wewnętrznych.

3. Ministrowie, Komunikacji, Obrony Narodowej, Sprawiedliwości oraz Spraw Wewnętrznych określają w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej sposób dokonywania ocen stanu zdrowia młodzieży i tryb przekazywania ich wyników Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 5. 1. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w okresowych ocenach stanu zdrowia młodzieży przedstawia wnioski i propozycje przeciwdziałania stwierdzonym zagrożeniom zdrowotnym i ich usuwania oraz poprawy opieki zdrowotnej, ze wskazaniem właściwych organów administracji państwowej i jednostek organizacyjnych oraz zakładów pracy, obowiązanych w myśl art. 19 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 22 maja 1986 r. o zasadach udziału młodzieży w życiu państwowym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym kraju (Dz. U. Nr 21, poz. 108) do wykorzystywania w swej działalności wyników ocen stanu zdrowia.

2. Organy administracji państwowej, jednostki organizacyjne oraz zakłady pracy, o których mowa w ust. 1, informują Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej o podjętych przedsięwzięciach mających na celu przeciwdziałanie stwierdzonym zagrożeniom zdrowotnym i o ich usuwaniu.

§ 6. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej przedstawi Radzie Ministrów pierwszą okresową ocenę stanu zdrowia młodzieży w terminie do dnia 31 grudnia 1990 r.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

10

UCHWAŁA Nr 4 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 stycznia 1987 r.

w sprawie najniższego wynagrodzenia w uspołecznionych zakładach pracy.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 201) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Najniższe wynagrodzenie pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy za obowiązujący pracownika pełny miesięczny wymiar czasu pracy, zwane dalej „najniższym wynagrodzeniem”, wynosi 7000 zł miesięcznie.

§ 2. Najniższa stawka wynagrodzenia zasadniczego za pełny miesięczny wymiar czasu pracy w najniższej kategorii zaszeregowania nie może być niższa od najniższego wynagrodzenia.

§ 3. Najniższe wynagrodzenie pracownika za godzinę pracy wynika z podzielenia najniższego wynagrodzenia przez liczbę godzin pracy wynikającą z pełnego wymiaru czasu pracy, obowiązującego tego pracownika. Jeżeli jednak nawet obowiązująca pracownika norma czasu pracy jest wyższa niż 42 godziny na tydzień, najniższe wynagrodzenie za godzinę pracy ustala się jak przy wymiarze czasu pracy średnio 42 godziny tygodniowo.

§ 4. 1. Wzrost wynagrodzenia spowodowany wprowadzeniem w życie przepisów uchwały następuje w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

2. Minister Finansów spowoduje pokrycie z rezerwy budżetu centralnego skutków finansowych wynikających z wprowadzenia w życie w 1987 r. przepisów uchwały w jednostkach budżetowych oraz w zakładach budżetowych i dokona odpowiedniego podziału tych środków.

§ 5. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych dokonają zmian tabel wynagrodzeń zasadniczych pracowników zatrudnionych w podległych zakładach pracy będących jednostkami budżetowymi w drodze odpowiedniej zmiany wydanych przez siebie aktów prawnych dotyczących wynagrodzeń, a w razie konieczności zmiany w tych sprawach aktów prawnych innych niż zarządzenia właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) — przygotowują odpowiednią zmianę tych aktów.

§ 6. W zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą traci moc uchwała nr 75 Rady Ministrów z dnia 19 maja 1986 r. w sprawie najniższych wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy (Monitor Polski Nr 18, poz. 119).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

11

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 8 grudnia 1986 r.

w sprawie jednolitych warunków gwarancyjnych, dotyczących samochodów osobowych ogólnego przeznaczenia, samochodów specjalistycznych, motocykli oraz maszyn i sprzętu rolniczego sprzedawanych przez jednostki uspołecznionego handlu detalicznego.

Na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego oraz § 8 ust. 2 uchwały nr 71 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży detalicznej towarów oraz ogólnych warunków gwarancyjnych dotyczących towarów trwałego użytku, sprzedawanych przez jednostki handlu uspołecznionego (Monitor Polski Nr 21, poz. 118), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się, stanowiące załącznik do zarządzenia, jednolite warunki gwarancyjne dotyczące sprzedawanych przez jednostki uspołecznionego handlu detalicznego:

- 1) samochodów osobowych ogólnego przeznaczenia, samochodów specjalistycznych i motocykli, zwanych dalej „pojazdami samochodowymi”, oraz
- 2) ciągników rolniczych, przyczep, maszyn i urządzeń rolniczych, zwanych dalej „sprzętem rolniczym”,

łącznie określanym jako „towar”

2. Samochodami specjalistycznymi w rozumieniu zarządzenia są samochody ciężarowe (skrzyniowe i furgony).

3. Jednolite warunki gwarancyjne, o których mowa w ust. 1, zwane w dalszym ciągu zarządzenia „warunkami gwarancyjnymi”, określają minimalny zakres świadczeń, do których jest zobowiązany gwarant lub sprzedawca towaru z tytułu gwarancji udzielonej kupującemu.

4. Warunki gwarancyjne stosuje się do towaru, przy którego sprzedaży producent lub jednostka wprowadzająca do obrotu towar importowany jest obowiązany udzielić gwarancji lub też udzielił jej dobrowolnie.

5. Zamieszczone przez gwaranta w karcie gwarancyjnej szczególne ustalenia dotyczące terminu gwarancji, liczby napraw gwarancyjnych, po których wykonaniu gwarant nie może bez zgody uprawnionego świadczyć dalszych napraw, a obowiązany jest do wymiany towaru na wolny od wad, jak też dotyczące innych warunków realizacji uprawnień gwarancyjnych — nie mogą być dla uprawnionego mniej korzystne, niż wynika to z niniejszego zarządzenia oraz z ustaleń zawartych w obowiązującym wykazie towarów objętych gwarancją producenta.